

Carta d'un jugador al seu pare / mare

Pare / mare: què esteu fent?

No sé com dir-t'ho. Segurament creus que ho fas pel meu bé, però no puc evitar sentir-me estrany, molest.

Em vas regalar uns patins quan tot just començava a caminar. Encara no anava a l'escola quan em vaig apuntar a l'equip. M'agrada entrenar durant la setmana, fer broma amb els companys i jugar els diumenges, com fan els equips grans. Però quan vas als partits ... No ho sé ... Ja no és com abans. Ara no em dones un copet quan acaba el partit ni em convides a un entrepà. Vas a la grada pensant que tots són enemics; insultas als àrbitres, als entrenadors, als jugadors, als altres pares ...

Per què has canviat? Crec que pateixes i no ho entenc. Em repeteixes que sóc el millor, que els altres no valen res al meu costat, que qui digui el contrari s'equivoca, que només val guanyar. Aquest entrenador del que dius que és un inepte, és el meu amic. El que em va ensenyar a divertir-me jugant.

El noi que l'altre dia va sortir en el meu lloc, te'n recordes? Sí home, aquell a qui vas estar tota la tarda criticant perquè no serveix ni per portar la bossa, com tu dius. Aquest noi és a la meva classe. Quan ho vaig veure el dilluns, em va donar vergonya. No vull decebre't. De vegades penso que no tinc suficient qualitat, que no arribaré a ser professional ja guanyar centenars de milions com tu dius.

M'aclapara. Fins he arribat a pensar en deixar-ho, però m'agrada tant ... Pare, per favor, no m'obliguis a dir-te que no vull que vinguis a veure'm jugar.

Desitjo que aquesta carta ens faci reflexionar a tots els pares i mares que anem a veure als nostres fills jugar. Hem de pensar que nosaltres som "el seu mirall" i que som els que primer hem de comportarnos a la grada, a casa i en el partit, així que prenguem bona nota i canviem la nostra actitud, com podeu veure,

LA NOSTRA ACTITUD NO BENEFICIA ALS NOSTRES FILLS .

LA JUNTA